

8 ΜΑΡΤΗ

2013

ΟΧΙ στην εξαθλίωση
και την κοινωνική
περιθωριοποίηση

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΑΔΕΔΥ

8 ΜΑΡΤΗ

2013

Η Γραμματεία Ισότητας της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με ευκαιρία την 8η Μάρτη 2013, ημέρα τιμής για τους αγώνες των γυναικών για κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα, για ισότητα με τους άντρες καθώς και για ειρήνη και κοινωνική δικαιοσύνη,

απευθύνει θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό

προς όλες τις γυναίκες, εργαζόμενες, άνεργες, συνταξιούχες, που υφιστάμεθα τις συνέπειες της μεγαλύτερης καπιταλιστικής κρίσης των τελευταίων δεκαετιών και που εξαιτίας της οδηγείται σε εξαθλίωση η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας και ιδιαίτερα οι νέοι και οι γυναίκες.

Απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό σε όλες τις γυναίκες που παρά τις κατακτήσεις των προηγούμενων ετών και παρά τα προσόντα τους βλέπουν τις θέσεις εργασίας να χάνονται και να μένουν στο περιθώριο, τους μισθούς τους και τις συντάξεις τους να εκμηδενίζονται, το κοινωνικό κράτος να καταργείται.

Διανύουμε τον τρίτο χρόνο των μνημονιακών πολιτικών και οι καταστροφικές τους συνέπειες για την κοινωνία και την οικονομία είναι τεράστιες. Τα μνημόνια διαδέχονται το ένα το άλλο, σήμερα βιώνουμε τις συνέπειες του τρίτου μνημονίου με αποτέλεσμα οι άνεργοι να έχουν ξεπεράσει το 1.500.000 και ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας περίπου 3.000.000 να βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Οι γυναίκες υφίστανται τις συνέπειες της κρίσης στο μεγαλύτερο βαθμό.

Οι κατακτήσεις των προηγούμενων χρόνων που έδωσαν τη δυνατότητα στη γυναίκα να έχει τα ίδια προσόντα με τους άντρες και να διεκδικεί δυναμικά ισότητα στην επαγγελματική και κοινωνική ζωή, ανατρέπονται κάτω από το βάρος της οικονομικής κρίσης.

Οι γυναίκες παρά τις ικανότητες τους βιώνουν την εξαθλίωση και την περιθωριοποίηση αφού και η ίδια η έννοια της ισότητας αποτελεί πλέον κενό γράμμα σε μια κοινωνία που αντιμετωπίζει ανθρωπιστική κρίση.

Η πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων και της σημερινής τρικομματικής κυβέρνησης ιδιαίτερα μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου είναι καταστροφική για την κοινωνία αλλά και για την οικονομία και οι προοπτικές είναι ακόμη χειρότερες.

Ήδη εκτιμούν ότι η ανεργία θα φτάσει και θα ξεπεράσει το 30%, η ύφεση θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο.

Η ανεργία των γυναικών έχει φτάσει ήδη το 28,9% με βάση τα στοιχεία του Δεκεμβρίου του 2012 (το αντίστοιχο περσινό ήταν 21%), η ανεργία στις νέες γυναίκες

έφτασε το 65,24% ενώ στους νέους άντρες το 48,9% και συνολικά, όμως, στους νέους το 56,6%.

Οι μισθοί στο Δημόσιο έχουν μειωθεί κατά 50% περίπου, οι συντάξεις μειώνονται συνεχώς, προβλέπεται να μετατραπούν σε προνοιακά επιδόματα και οι κοινωνικές υποδομές ουσιαστικά καταργούνται.

Το Δημόσιο διαλύεται.

Η Κυβέρνηση παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο για τις επικείμενες απολύσεις στο Δημόσιο, που τάχα απαιτεί η Τρόικα αποκρύπτοντας τη δική της συμφωνία και συνυπευθυνότητα, με βάση την οποία (μετά την εφεδρεία και τη διαθεσιμότητα) πρέπει να γίνουν 25.000 απολύσεις μέσα στο 2013 και 150.000 συνολικά αποχωρήσεις μέχρι το 2015.

Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες εργαζόμενοι στο Δημόσιο, άντρες και γυναίκες, αντιμετωπίζουν άμεσα τον εφιάλτη της ανεργίας αλλά και ότι η Ελληνική κοινωνία θα στερθεί βασικών υπηρεσιών.

Νοσοκομεία, σχολεία, παιδικό σταθμό, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και φροντίδας ηλικιωμένων, προγράμματα «Βοήθειας στο Σπίτι» υποβαθμίζονται ή καταργούνται, όλα θυσιά στο βωμό της μείωσης του δημοσιονομικού κόστους και της ικανοποίησης των δανειστών.

Οι ελαστικές μορφές απασχόλησης γίνονται πλέον καθεστώς σε βάρος της σταθερής και μόνιμης εργασίας. Ήδη μέσα σε ένα χρόνο οι σχέσεις μόνιμης και ελαστικής απασχόλησης έχουν ανατραπεί πλήρως. Το 70% των νέων προσλήψεων είναι με περιορισμένες μορφές απασχόλησης. Το ίδιο θα ισχύσει και στο Δημόσιο. Τις απολύσεις θα ακολουθήσουν προσλήψεις περιορισμένου χρόνου, ουσιαστικά χωρίς δικαιώματα και με εξευτελιστικούς μισθούς για τους εργαζόμενους με αποτέλεσμα όχι μόνο την εξαθλίωση των ίδιων των εργαζομένων αλλά και την περαιτέρω διάλυση των υπηρεσιών και την κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων.

Ημέρα της Γυναίκας

Προνοιακά - οικογενειακά επιδόματα όπως τρίτου παιδιού, πολύτεκνης μητέρας έχουν ήδη καταργηθεί με το 3ο μνημόνιο με συνέπεια οι οικογένειες και ιδιαίτερα εκείνες που εντάσσονται στις χαμηλόμισθες κοινωνικές ομάδες να υφίστανται τα μεγαλύτερα πλήγματα λόγω περαιτέρω μείωσης του εισοδήματός τους και συνεπώς αδυναμίας να ανταποκριθούν σε βασικές ανάγκες.

Η υποβάθμιση των κοινωνικών παροχών και η διάλυση του Κράτους Πρόνοιας επιβαρύνει τελικώς τη γυναίκα, η οποία καλείται (λόγω και των παραδοσιακών δομών και αντιλήψεων) να καλύψει την έλλειψη τους οδηγώντας τον εαυτό της ουσιαστικά στην κοινωνική και επαγγελματική περιθωριοποίηση. Η οικογένεια, δηλαδή για τη γυναίκα που αναζητεί εργασία και διεκδικεί επαγγελματική εξέλιξη, θεωρείται βασικό μειονέκτημα, αιτία μη πρόσληψης ή απόλυσης και οπωσδήποτε ανασταλτικός παράγοντας οποιαδήποτε εξέλιξης.

Η ανεργία που αποτελεί το μεγαλύτερο πρόβλημα της Ελληνικής κοινωνίας φαίνεται να μην ενδιαφέρει καθόλου την Κυβέρνηση αφού ακόμα και οι εισφορές που έχουν παρακρατηθεί από τους εργαζόμενους για τους ανέργους μέσω ΟΑΕΔ, προκλητικά και αυθαίρετα οδηγούνται όχι στην προστασία των ανέργων αλλά στην ικανοποίηση των δανειστών.

Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές καταργούν οποιαδήποτε έννοια και αρχή Εργατικού Δικαίου, διαλύουν την κοινωνία, κουρελιάζουν το Σύνταγμα, περιορίζουν κάθε προοπτική για τη νέα γενιά που αναγκάζεται σε μετανάστευση και περιθωριοποιούν τη γυναίκα.

Συναδέλφισσες,

Προσπαθούν να μας καταστήσουν δούλους προδιαγράφοντας για μας ένα μέλλον με μισθούς πείνας, εξαθλίωση, αυταρχισμό και ανισότητα.

Δεν θα τους το επιτρέψουμε.

Θα αγωνιστούμε.

Γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον για μας και τα παιδιά μας σε συνθήκες κοινωνικής βαρβαρότητας.

Γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει ισότητα σε συνθήκες συνολικής κοινωνικής λεηλασίας και ανατροπής δικαιωμάτων.

Διεκδικούμε:

Ανατροπή των μνημονίων και των μνημονιακών πολιτικών, των αντεργατικών, αντισοσιαλιστικών και αντικοινωνικών νόμων που απορρέουν από αυτά και έχουν ισοπεδωτικές συνέπειες για την Ελληνική κοινωνία.

Απαιτούμε μέτρα που:

1. Θα στηρίζουν την εργασία.
2. Θα αντιμετωπίζουν τη μεγάλη ανεργία στις γυναίκες.
3. Θα εξασφαλίζουν την επαγγελματική εξέλιξη, με βάση τα προσόντα που έχει σήμερα η γυναίκα.
4. Θα κατοχυρώνουν και θα διευρύνουν τα ασφαλιστικά της δικαιώματα.
5. Θα κατοχυρώνουν και θα αναβαθμίζουν το κοινωνικό κράτος και τις παροχές προς την οικογένεια.
6. Θα προωθούν την αλλαγή των πολιτιστικών προτύπων, ώστε να αναδεικνύουν τη γυναίκα ισότιμη με τον άνδρα σε όλους τους τομείς.

Συγκεκριμένα, προτείνουμε:

1. Αντιμέτωπιση της ανεργίας και ιδιαίτερα της αυξανόμενης ανεργίας των γυναικών, που εξακολουθεί να είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτής των ανδρών.
2. Ενιαία σχέση εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Όχι στις ελαστικές μορφές απασχόλησης.
3. Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών για εργασία και επαγγελματική εξέλιξη (προαγωγές κλπ) και για τα δύο φύλα.
4. Αναγνώριση της προσφοράς της γυναίκας στην οικογένεια, όσον αφορά στα ασφαλιστικά της δικαιώματα και ειδικότερα:
 - i. Χορήγηση της σύνταξης η οποία πρέπει συνολικά να ανταποκρίνεται στο κόστος ζωής (αφορά και στους δύο συζύγους) στον επιζώντα σύζυγο Δημ. Υπάλληλο σε περίπτωση θανάτου του/της συζύγου ανεξαρτήτως προϋποθέσεων. Είναι απαραίτητη οποιαδήποτε περικοπή.
 - ii. Χορήγηση της εφάπαξ αποζημίωσης και των μερισμάτων στους κληρονόμους, χωρίς προϋποθέσεις σε περίπτωση θανάτου του Δημ. Υπαλλήλου.

Ημέρα της Γυναίκας

Άδειες μητρότητας

1. Αύξηση της άδειας μητρότητας και δυνατότητα χορήγησής της σε όλες τις εργαζόμενες στο Δημόσιο, ανεξαρτήτως εργασιακής σχέσης.
2. Αύξηση της άδειας μητρότητας ή επέκταση μειωμένου ωραρίου σε περίπτωση διδύμων.
3. Επιπλέον μέτρα διευκόλυνσης (άδειες – ωράριο) για γονείς παιδιών με ειδικές ανάγκες.
4. Λήψη ουσιαστικών μέτρων (άδειες, λήψη στεγαστικών δανείων με καλύτερες προϋποθέσεις) για τη στήριξη μονογονεϊκών οικογενειών.
5. Χορήγηση άδειας (συγκεκριμένων ημερών), σε περίπτωση ασθένειας παιδιών.
6. Αύξηση των ημερών άδειας για σχολική παρακολούθηση.
7. Λήψη ουσιαστικών μέτρων (αύξηση της άδειας και καλύτερη ρύθμιση της), σε περίπτωση υιοθεσίας τέκνου.
8. Λήψη ειδικών μέτρων στήριξης για την άγαμη μητέρα (τα μέτρα που αναφέρει ο νέος Υπαλληλικός Κώδικας είναι ανεπαρκή και υπολείπονται αυτών του ιδιωτικού τομέα).
9. Μέτρα διευκόλυνσης για τους γονείς παιδιών εξαρτημένων από ουσίες, που παρακολουθούν πρόγραμμα αποτοξίνωσης, καθώς το πρόβλημα έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις και η πολιτεία αρνείται να το αντιμετωπίσει συνολικά.

Παροχές

1. Ανάπτυξη και κατοχύρωση του κράτους πρόνοιας, ίδρυση βρεφονηπιακών σταθμών (με πλήρη ωράρια, δωρεάν) και χώρων φροντίδας παιδιών και ηλικιωμένων, επέκταση του μέτρου της «Βοήθειας στο Σπίτι» για όλο τον πληθυσμό και ανάλογα με τις σημερινές ανάγκες. Αν δεν υπάρχουν βρεφονηπιακοί σταθμοί, να χορηγείται ειδικό επίδομα για κάλυψη της σχετικής δαπάνης.
2. Αύξηση της οικογενειακής παροχής η οποία πρέπει να είναι ανάλογη του κόστους ζωής για να αντιμετωπίζονται οι πραγματικές ανάγκες.
3. Διπλασιασμός της οικογενειακής παροχής σε οικογένειες με παιδιά με αναπηρία.
4. Επίδομα τοκετού 3.500 ευρώ, τουλάχιστον (το πραγματικό κόστος είναι πολύ μεγαλύτερο), το οποίο πρέπει να αναπροσαρμόζεται με βάση τις εκάστοτε συνθήκες και το κόστος ζωής.
5. Χορήγηση της οικογενειακής παροχής, σε όλες τις μονογονεϊκές οικογένειες, εφόσον υπάρχουν παιδιά και ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

Διεκδικούμε και απαιτούμε:

- ✓ Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών στη γυναίκα για κοινωνική και επαγγελματική εξέλιξη ανάλογη με τις πραγματικές δυνατότητες της.
- ✓ Οι εργαζόμενες στο Δημόσιο που σήμερα αντιλαμβανόμαστε την επίθεση που υφιστάμεθα σε όλους τους τομείς.

Διακηρύσσουμε

ότι η αντίσταση και ο αγώνας είναι ο μόνος δρόμος και η μόνη επιλογή για:

- ✓ Την ανατροπή των αντιλαϊκών και αντεργατικών πολιτικών.
- ✓ Την κατοχύρωση της πραγματικής ισότητας.